

מס' 45 תיק 2 מעטפה 0-1

קרית - אונג
הגיד המקומי

פרוטוקול משיבת הועד המקומי מס' 18 שהחגיגה ביום ו' שבט תשי"ד (10.1.54)

נוכחים: כהן (יו"ר), היימן, ציפרשטין, צדוק, שהרבני.
אחר: מרקוביץ, לוינסון, קנדל.
חסרים: ווהבה.
המזכיר: זהבי.

ארכיון קריית אונג

מיכל 45 תיק 2 מעטפה 0-1

הישיבה נפתחה בשעה 20:30 ורשם:

א. אשור הפרוטוקול של ועדת הכספים מיום 12.53.

(1) הוצאות פחות: החבר שהחשוב שנעשה בשעתו הכסף לאת הועד המקומי לגרעון. לפי החשוב החדש צריכה לשלם כל יחידה - 300 ל"י (לפי הפירוט הר"ב). מאשרים פה אחד את חשוב הוצאות הפחות.

(2) מרכז מסחרי: נוסף על הכתוב בדו"ח ועדת הכספים מוסר היו"ר כי בינתיים התקיימה פגישה עם הקה"ל ובפגישה זו הודיעה הקה"ל שגם היא מרוצה לקבל חלק מההכנסות שהיינה בעסק זה של בניית האזור המסחרי. לדעתו עלינו לעמוד על חביעותינו ולספר למעוניין כי לפי הידוע לנו רוצה הקה"ל אחוז מסוים. ואז יפנה המעוניין להקה"ל ובלחץ משותף נצליח אולי להוריד את הדרישה משם. אם נדרוש למפרע 7% עלול כל העסק לרדת לסמיון.

היימן:

נשאר איפוא את הדרישה שלנו, לגבי החביעות של הקה"ל, יבוא בעל הזכיון בדברים ישירות עם הקה"ל וכמה ונראה שיש הכח בשנתיים רציניים בהחלטה - ונראה שניתן בפני הועד המקומי לדיון. מאשרים פה אחד - 350 ל"י לדונם ו-5% מכל חנות.

כהן:

(3) אשור הקצבה לגרעון כספי: לאחר חלופי דברים: ישנן שתי הצעות: האחת, הצעה ועדת הכספים, שהועד המקומי יכסה את ההוצאה השניה, שהאבידה תפול על שם החושבים ששלמו חמורת הרשת.

בהצבעה נפלה הצעה ועדת הכספים (ההצעה הראשונה) בעד ההצעה השניה הצביעו 5, 1 נגד (כהן) ו-2 נמנעים (ציפרשטין וקנדל). ציפרשטין: אינו חושב שיש צדק בדרישה ששני שכנים הקשורים לעמוד אחד ישלמו סכומים שונים וכן אינו רוצה לחת גב לרשלנות של פקיד שאבד כסף צבורי.

(4) חשבונות אגודה "יש"י: היו"ר קורא את מכתב מבקר המדינה המסכים לבוא ולבקר את החשבונות. לאור זה אין מקום עתה לספל בענין אשר המבקר ממילא יספל בו. (5) קציב פדגוגי לגני ילדים ומורה לריחמיקה בגנים:

(1) מאשרים: את החקציב הפדגוגי אשר יוצא לפי הוראה ועדת החנוך והחברות.
(2) מאשרים: זכות חתימה בהצעה ועדת הכספים.
(3) מאשרים: הקצבה לתשלום 50% משכר מורה לריחמיקה בכל גן-ילדים.

סוף הדיון בפרוטוקול ועדת הכספים.

ב. אשור הפרוטוקול של ועדת הפחות מיום 17.12.53

(1) איזור למלאכה: ענין בקשה לנדאו מכפר אז"ר לרכישת בית האריזה לשם הקמת בית מלאכה לסוללות לעופות.

לוינסון:

מחוגד עקרונית שרכוש צבורי ימכר. אשר למפעל שמבטיח לנו מר לנטאופ עם 20 פועל - הרי, יש ביח"ר דומה ברמת-יצחק, הגדול בארץ וזה מעסיק 4 פועלים בלבד. מנקודת מבט של המקום אין לנו אפילו להכנס למשא ומתן-נקציב לו שטח צבורי למטרה זו שיבנה לעצמו.

מרקוביץ:

מעורר את השאלה אם נלקח בחשבון שכביה האריזה יש בית כנסת. ברור שהועד לא יקציב מספר מקומות לבחי הפילה, כמה וישנם שם אנשים, החושבים שהם יכולים להחזיק במקום ללא נטילת רשות, איני חושב להתחשב בהם. חומר בדעתו של לוינסון שכנציגי צבור עלינו לרכוש מבנים ומגרשים ולא למכרם. המקום נרכש לשם גן ילדים. גם אם הועד רכש מקום אחר הרי המקום הזה (בית האריזה) מתאים יותר ויאפשר לפחור את בעיה הדתיים בסביבה.

כהן:

ממתי סיעה מפא"י דואגת לחושחנים ורוצה למכור להם אדמה צבורית למטרת חרשנות?

לוינסון:

אם חשבנו למסור את המקום מן הסתם חשבנו באיזו מדה יענה הדבר על הצרכים. אנו יצאנו מנקודה אחת: היות ובאפשרותנו לקשור חשייה למקום ואין לנו הרבה אפשרויות כאלה, והעסקת פועלים חושבי הקריה. הברייה איפוא לותר על המפעל או להציע מקום.

כהן:

לדעתו יש לעודד מפעלים כאלה או לא ע"ח צבור המחפלים במקום. הצבור גדל בינתיים ועמו מספר הדתיים. מסכים עם מסירת הבית אך לדעתו אין למסור את הבית כל עוד לא ימצא מקום מתאים אחר למחפלים.

צדוק:

אמרנו בפרוש שכל עדה מחזיקה רק במקום אחר. והיא תהיה חייבת לפנות את בנוכחי מיד עם קבלתה את המקום החדש.

Handwritten notes in the left margin, including a circular stamp and illegible text.

פרוטוקול משיבת הועד המקומי מס' 18 שהתקיימה ביום ו' שבט תשי"ד (10.1.54)

נוכחים: כהן (יו"ר), היימן, ציפרסטיין, צדוק, שהרכני.
אחר: מרקוביץ, לוינסון, קנדל.
חסרים: ווהבה.
המוכיר: זהבי.

הישיבה נפתחה בשעה 2030.

א. אזור הפרוטוקול של ועדה הכספית מיום 17.12.53

(1) הוצאות פחות: החבר שהחשוב שנעשה בשעת הכניס את הועד המקומי לגרעון. לפי החשוב החדש צריכה לשלם כל יהודה - 300 ל"י (לפי הפירוס הר"ב). מאשרים פה אחד את חשב הוצאות הפחות.

(2) מרכז מסחרי: נוסף על הכתוב בדו"ח ועדה הכספית מוסר היו"ר כי בינתיים החקיקה פגישה עם הקה"ל ובפגישה זו הודיעה הקה"ל שגם היא מוכנה לקבל חלק מההכנסות שהיינה בעסק זה של בניית האזור המסחרי. לדעתו עלינו לעמוד על הבעיותינו ולספר למעונניו כי לפי הידוע לנו רוצה הקה"ל אחוז מסוים. ואז יפנה המעוננין להקה"ל ובלחץ משותף נצליח אולי להוריד את הדרישה משם. אם נדרוש למפרע 7% עלול כל העסק לרדת לסמיון.

היימן:

נסאיר איפוא את הדרישה שלנו לגבי החביעות של הקה"ל. יבוא בעל הזכויות בדברים ישירות עם הקה"ל במדה ונראה שיש הכחה בשנויים וצינניים בהחלטה - חבוא שנית בפני הועד המקומי לדיון. מאשרים פה אחד - 350 ל"י לדונם ו-5% מכל חנוח.

כהן:

(3) אזור הקצבה לגרעון כספי: לאחר חלופי דברים:

ישנן שתי הצעות: האחת, הצעה ועדה הכספית, שהועד המקומי יכסה את ההוצאה השניה, שהאבידה הפול על שכר החושבים ששלמו תמורת הרשת.

בהצבעה נפלה הצעה ועדה הכספית (ההצעה הראשונה)

כעד ההצעה השניה הצביעו 5, 1 נגד (כהן) ו-2 נמנעים (ציפרסטיין וקנדל). ציפרסטיין: אינו חושש שיש צדק בדרישה שפני שכנים הקשורים לעמוד אחד ישלמו סכומים שונים וכן אינו רוצה לחת גב לרשלנות של מקיד שאבד כסף צבורי.

(4) חשבונות אגודת "יש"ל": היו"ר קורא את מכתב מבקר המדינה המסכים לבוא ולבקור את החשבונות. לאור זה אין מקום עתה לספל בעניין אשר המבקר ממילא יספל בו.

(5) תקציב פדגוגי לגבי ילדים ומורה לריחמיקה בבנינים:

- (1) מאשרים: את התקציב הפדגוגי אשר יוצא לפי הוראה ועדה התנוון ותחברות.
- (2) מאשרים: זכות חתימה כהצעה ועדה הכספית.
- (3) מאשרים: הקצבה לחלום 50% משכר מורה לריחמיקה בכל גן-ילדים.

סוף הדיון בפרוטוקול ועדה הכספית.

ב. אזור הפרוטוקול של ועדה הפתוח מיום 17.12.53

(1) איזור למלאכה: ענין בקשה לנדאו מכפר או"ר לרכישה בית האריות לשם הקמת בית מלאכה לסוללות לעופות.

מתנגד עקרונית שרכוש צבורי ימכר, אשר למפעל שמכטיה לנו מה לנסאוף עם 20 פועל - הרי, יש בית"ר דומה ברמת-יזחק, הגדול בארץ וזה מעסיק 4 פועלים בלבד. מנקודת מבט של המקום אין לנו אפילו להכנס למשא ומתן - נקציב לו שטח צבורי למטרה זו שיבנה לעצמו.

לוינסון:

מרקוביץ:

מעורר את השאלה אם נלקח בחשבון שבבית האריות יש בית כנסת. ברור שהועד לא יקציב מספר מקומות לבתי הפילה. במדה וישנם עם אנשים, החושבים שהם יכולים להתחיל במקום ללא נטילת רשות, אינני חושב להתחשב בהם.

כהן:

הומר בדעתו של לוינסון שכנציגי צבור עלינו לרכוש מבנים ומגרשים ולא למכרם. המקום נרכש לשם גן ילדים, גם אם הועד רכש מקום אחר הרי המקום הזה (בית האריות) מתאים יותר ויאפשר לפתור את בעיה הדתיים בסביבה.

שהרכני:

ממתי טיעה מפא"י דואגת להרשתנים ורוצה למכור להם אדמה צבורית למטרה הרשתנות?

לוינסון:

אם חשבנו למסור את המקום מן הסתם חשבנו באיזו מדה יענה הדבר על הצרכים. אנו יצאנו מנקודה אחת: היות ובאפשרותינו לקשור חעשיה למקום ואין לנו הרבה אפשרויות כאלה, והעסקת פועלים חושבי הקדיה. הכרירה איפוא לומר על המפעל או להציע מקום.

כהן:

לדעתו יש לעודד מפעלים כאלה או לא ע"ח צבור המתפללים במקום. הצבור גדל בינתיים ועמו מספר הדתיים. מסכים עם מסירת הבית אך לדעתו אין למסור את הבית כל עוד לא ימצא מקום מתאים אחר להתפללים.

צדוק:

אמרנו בפרוש שכל עדה מחזיקה רק במקום אחר. והיא תהיה חייבת לפנות את המקום הנוכחי מיד עם קבלתה את המקום החדש.

כהן:

צ-דשטין:

אמנם רכוש צבורי אין למכור אך במקרה הכיח הזה הוא נקודה אשר שום הועלת אין לועד המקומי ממנה. אם לראות אותה כגן ילדים נעתיך - אין טעם בדבר - הכיח נמצא בקצה הקריה, על גבול הפרוס. ורכשנו בית הנמצא באמצע איזור המגורים והוא המחאים ביותר למטרה זו. כיח האריזה עומד ללא כל הועלת. אם בא אדם המעסיק כיום כ-16 פועל וחהיה לו אפשרות הגדלה והוא יעסיק כ-20 פועל יהיה בזה יוחר שרוח לצבור מאשר להחזיק בכיח ללא כל שמוש צבורי. הייחוי שואל פועל דתי מה היה מבקר: להתפלל בבית ולעבוד בכיח האריזה או להתפלל שם ולא לעבוד. איני אומר לזרוק את המחפללים - יש למצוא להם פחרון.

לוינסון:

כ ה ז:

ככסף זה נוכל לרכוש דבר צבורי, להמשיך את כיה"ס. נוסף על הדברים הקודמים שהשמעתי, היות וסוכס שבזמן שיכנוו בחי-כנסת יאלצו המחפללים לפנות את המקומות הקיימים, נמסור את הכיח "להפועל". אם מדובר על המתפללים ישנה הצעה אחרת: כמדה והם מחפללים שם באופן זמני יעבירו את מקומם הזמני לגן הילדים שרכשנו אותו, וזאת לימי שבתות וחגים.

באם אנו היום מוכרים ביח ומשקיעים את הכסף בכיח אחר, לא מכרנו רכוש צבורי. איני מקטין את הרכוש הצבורי בזה. אנו נוסטים את המקום למען מטרה מסוימת.

לו היה רוצה לחכור את המקום לא הייחי מתנגד, אך הוא לא יסכים לכך ואנו, לא יצא לנו מזה דבר. זהו מקום פרנסה למספר נפשות הגרים בקריה-אונו. לא-יצא-לנו-מזה

מרקוביץ:

מעונין בהעסקת פועלים דוגמת כל חברי הועד המקומי. אין אנו יכולים לקשור אחרו בחוזה - ייתכן ומחר לא חהיה לו פרנסה אין זה דבר יציב. הדחיים קבלו את המקום מרסקו ע"י משרד הדחות באופן קבוע. איני יודע איך עבר המקום לידי הועד. מאז רכש הועד את המקום מחפללים שם אנשים. כל דייר הגר במקום לא יצא משם ללא משפט ואיני רואה את השופט אשר יצוה עליהם לצאת. הם השקיעו במקום כ-700 ל"י. מציע למצוא כשביל לנדאו פחרון אחר.

כ ה ז:

מרקוביץ:

כ ה ז:

מרקוביץ:

שהרבני:

האם אתה חושב שהם לא יצאו משם גם לאחר שינתן להם מקום אחר? ודאי שיצאו.

אם הם יצאו מדוע לא יצאו עכשיו זמניה?

הם השקיעו כספים. השאלה היא רק פצוי כספיי. יש עוד נמוק?

יש לאנשים אלה זכויות הם שכלו את המקום בקביעות. יש להם חזקה של שנים המקום לא נועד לכיח הכנסת ואם יחליט הועד לעשות מזה משהו על הדחיים לצאת.

כ ה ז:

השאלה החעוררה בגלל מפעל ועלינו להחליט אם כן או לא. היו 3 הצעות:

(1) למסור את זה בחכירה.

(2) למכור את הצריף.

(3) לדחות את ההצעה.

קנדל:

כטרם נחליט עלינו לדעת אם זה שלנו. באשר למכירת הרכוש צבורי-כסוציא-ליסט אני מעונין שיכואו קפיטליסטים ופועלים שיוכלו לעבוד. הגם שאנו יכולים למכור ולהשקיע את הכסף בכי"ס.

אני מתנגד לתח לדחיים את המקום שנועד לגן ילדים ומחר שוב לשמוע שיש להם "חזקה" על המקום הזה ושהם השקיעו כספים. לו היחה שאלה אם לתח לדחיים להתפלל באופן זמני באיזה מקום. הייחי מתנגד לכך איני יודע אם נוכל להוציא אותם משם.

כ ה ז:

מציע שנבדוק את ענין הכיח והחווה וכן את שאלת הדייר במקום ולאור זה נחליט.

(2) הקצאת חלקות לקיוסקים: מאשרים את ההצעה ל-10 חלקות לקיוסקים בפרקים.

(3) הקצאת חלקה ללשכת עבודה: מאשרים את הצעה ועדת הפחוח.

(4) בעיות המועצה האזורית: מחליטים לדחות את הישיבה בענין זה לישיבה הבאה שחתקיים כעבור שבועיים.

ג. הצעות לדיון בועד המקומי:

לוינסון:

מבקש להעמיד לסדר היום של הישיבה הקרובה את הדיון בחקציכ המנגנון בועד המקומי.

הישיבה ננעלה בשעה 2300

(י. כהן)
יו"ר הועד המקומי.

(מ. זהבי)
מזכיר

צ"י שטין:

אמנם רכוש צבורי אין למכור אך במקרה הכיח הזה הוא נקודה אשר שום חועלה אין לווד המקומי ממנה. אם לראות אותה כגן ילדים בעתיד - אין טעם בדבר - הבית נמצא בקצה הקריה, על גבול הפרדס, ורכשנו כיח הנמצא כאמצע איזור המגורים והוא המתאים ביותר למטרה זו. בית האריזה עומד ללא כל חועלה. אם בא אדם המעסיק כיום כ-16 פועל וחהיה לו אפשרות הגדלה והוא יעסיק כ-20 פועל יהיה כזה יותר שרוב לצבור מאשר להחזיק בכיח ללא כל שמוש צבורי. היינו שואל פועל דהי מה היה מבקר: להתפלל בכיח ולעבוד בכיח האריזה או להתפלל שם ולא לעבוד. איני אומר לזרוק את המחפלים - יש למצוא להם פתרון.

לוינסון:

ככסף זה נוכל לרכוש דבר צבורי, להמשיך את כיה"ס. נוסף על הדברים הקודמים שהשמעתי, היות וסוכס שבזמן שיכנו בתי-כנסת יאלצו המתפללים לפנות את המקומות הקיימים, נמסור את הבית "להפועל". אם מדובר על המתפללים ישנה הצעה אחרת: במדה והם מתפללים שם באופן זמני יעבירו את מקומם הזמני לגן הילדים שרכשנו אותו, וזאת לימי שבתות וחגים.

כהן:

באם אנו היום מוכרים כיה ומשקיעים את הכסף בכיח אחר, לא מוכרנו רכוש צבורי. איני מקטין את הרכוש הצבורי בזה. אנו נוששים את המקום למען מטרה מסוימת.

מרקוביץ:

לו היה רוצה לחכור את המקום לא הייתי מחננד, אך הוא לא יסכים לכך ואנו; לא יצא לנו מזה דבר. זהו מקום פרנסה למספר נפשות הגרים בקריה-אנו, לא-יצא-לנו-טובה

כהן:

מעונין בהעסקה פועלים דוגמה כל חברי הועד המקומי. אין אנו יכולים לקשור אהוד בחוזה - ייתכן ומחר לא חתיה לו פרנסה אין זה דבר יציב. הדחיים עכלו את המקום מרסקו ע"י משרד הדתות באופן קבוע. איני יודע איך עבר המקום לידי הועד. מאז רכש הועד את המקום מתפללים שם אנשים. כל דייר הגר במקום לא יצא משם ללא משפט ואיני רואה את השופט אשר יצוה עליהם לפאת. הם השקיעו במקום כ-700 ל"י. מציע למצוא בשכיל לנדאו פתרון אחר.

מרקוביץ:

האם אחת חושב שהם לא יצאו משם גם לאחר שינחן להם מקום אחר? ודאי שיצאו.

כהן:

אם הם יצאו מהוע לא יצאו עכשיו זמניה? הם השקיעו כספים.

כהן:

השאלה היא רק פצוי כספי. יש עוד נמוק?

מרקוביץ:

יש לאנשים אלה זכויות הם עכלו את המקום בקביעות. יש להם חזקה של שנים. המקום לא נועד לביה הכנסה ואם יהליט הועד לעשות מזה משהו על הדחיים לצאת.

כהן:

השאלה החעוררה בגלל מפעל ועלינו להחליט אם כן או לא. היו 3 הצעות: (1) למסור את זה בחכירה.

קנדל:

(2) למכור את הצריף.

(3) לדחות את ההצעה.

בטרם נחליט עלינו לדעה אם זה שלנו. כאשר למכירה הרכוש צבורי-כסופי-א-ליסט אני מעונין שיבואו קפיטליסטים ופועלים שיוכלו לעבוד. הגם שאנו יכולים למכור ולהשקיע את הכסף בכיה"ס.

כהן:

אני מחננד לחח לדחיים את המקום שנועד לגן ילדים ומחר טוב לשמוע שיש להם "חזקה" על המקום הזה ושהם השקיעו כספים. לו הייתה שאלה אם לחח לדחיים להתפלל באופן זמני באיזה מקום. הייתי מחננד לכך איני יודע אם נוכל להוציא אותם משם.

מציע שנבדוק את ענין הכיח והחזרה וכן את שאלת הדייר במקום ולאור זה נחליט.

(2) הקצאת חלקות לקיוסקים: מאשרים את ההצעה ל-10 חלקות לקיוסקים בפרקים.

(3) הקצאת חלקה ללשכה עבודה: מאשרים את הצעה ועדת הפחות.

(4) בעיות המועצה האזורית: מחליטים לדחות את הישיבה בענין זה לישיבה הבאה שתחשיים פעבור שבועיים.

ג. הצעות לדיון בוועד המקומי:

לוינסון:

מקטש להעמיד לסדר היום של הישיבה הקרובה את הדיון בחקציב המנגנון בוועד המקומי.

הישיבה ננעלה בשעה 2300

(י. כהן)

יו"ר הועד המקומי.

מ. ז. ז. (מ. ז. ז.)
מזכיר